

Gönül Mecnunu

– Ahmet Yüksel · 08 Kasım 2012

Gönlümün mecnunuyum.

Alev topuna döndü gönlüm aşkımdan

Yanarsa yansın gönlüm bıkmadım bıkmam Hak yolunda yanmaktan.

Bir sevda yangını bir yürek yangınıdır yüklendiğim yangın

Ellerim havada ya Rab gördün işte senin için ağladığımı yandığımı aşkımdan

Çaresizim huzurunda,

Derdimin dermanı sensin bildim, bana fayda yokmuş senden başkasından.

Açtığım gönül kapımda sensin

Yüreğimi sana açtım yoluna çıktım nice çöller nice yollardan geçtim

Gözyaşlarımı damla, damla yollarına serptim.

Derdimin dermanı ol, huzuru aradığım gönül sevdamın yolunda

Senin kapın umutsuzluk kapısı değildir bildim, onun için senin huzuruna geldim

Çaresizim mecnununum bekliyorum senin kapıda.

Derdimin dermanı seni bildim yoluna düştüm geldim çare yok başkasından;

İçerimden püskürürken alevler

Feryadımı duydun senin hikmetinle serinlesin soğusun şu yüreğim

Ben zavallı kulun çaresizdir bilirsin senin yolunda.

Umutum gördüm, ağlaya, ağlaya kapına kul olmaya geldim kararın neyse ver hakkımda,

Seni ben, tek çare gördüm sana umutlar içinde geldim

Üzüntüme son verirdir diyerekten sana yalvarmaya deva bulmaya geldim.

Çaresizim senin dünyanda ey Allah' m.

Ya güldür beni, ya da al götür şu benim ruhumu teslimiyet kapısından;

Ey kâinatının, yüce yaratıcı!

Ey ateşiyle yandığım, sevdiğim mabudum.

Senin için ağlamıyorsa şu gözlerim eğer hissedemiyorsam seni kalbimde nasıl huzur bulurum.

Gönül kapım açılmıyorsa gönül gözüm görmüyorsa varlığını nasıl bilebilirim.

Gözlerim kapanır sensin, gözlerim açılır yine sensin dilimdeki yüreğimdeki sevda

Ey kâinatın yaratıcı, ey aşk ateşiyle yandığım senin kapına geldim kendim için yalvarmaya

Çaresizim bir kulum senin dünyanda, ey kâinatın yüce yaratıcısı

Beni geri çevirip umut kapısından, bana dert yükleme çevirme şu kapından;

07 Kasım 2012

Antalya.